

Komandi partur

Eitt annað 95 ára minni er General Gordon, sum verður umrøddur í komandi parti.

fortaldi um seinasta dagin, sum Joen Hendrik, mammubeiggja, var heima, áðrenn hann fór við „Onnu“ lagnutúrin. Mamma var tá 13 ára gomul.

Joen Hendrik var sera húsligur. Tann seinasta dagin, hann var heima, elti hann breyð fyri ommu.

Meðan hann elti, sang hann:

Hin Time i Getsemane
jeg aldrig glemme kan,
da jeg i Angst og blodig Sved
saa Jesus Gud og Mand.

Síðan segði hann við mammu:

„Lena, tá ið eg eri farin, tá mást tú elta breyð fyri mammu.“

Tá ið hann so skuldi fara avstað, og hann hevði sagt farvæl og var komin út í durin, tá vendi hann sær við aftur, tók eina tvey-krónu upp úr lummanum og segði við ommu, at hon skuldi hava hana.

Omma svaraði: „Tú manst hava brúk fyri henni sjálvur.“ Men tá segði Joen Hendrik: „Nei, eg havi ikki brúk fyri henni.“ So fór hann avstað.

Joen Hendrik átti ein hund. Hann var vanur at vera í roykstovuni um náttina.

Men náttina 4. apríl vaknaðu mamma og omma av, at hundurin hvein og

Poul Anthon saman við pápa sínum Petur Jakku.

„Onnu“, sum fóru um eina høvd. Hetta tók hann so bókstaviliga, at tá ið hann hevði „sæð“ hetta, fór hann beint inn á Toftir at taka hond um systurdóttirina

Sofiu, gift við Olevinusi Joensen. Hon sat eftir við sjei synum, tann elsti um konfirmeringsaldur.

Eisini átti Jákup Michael ein mammubeiggja, Johannes í Kollafirði. Tá ið hann fór frá húsum henda dagin at fara við „Onnu“, segði hann við konuna:

„Komi eg ikki aftur, so skal tú gifta teg uppáftur.“ Hetta var ein sera óvanlig seinasta heilsan. Men hetta gjørdi hon eisini. Hon giftist við systkinabarni mannin, sum eisini æt Johannes, kendur sum Johannes á Kjalnesi.

Mistu sítt einasta barn

Drongurin úr Syðrugøtu, sum fórst við „Onnu“, var Poul Anthon Jacobsen, sum var onkarsonur Elspu Katrinu og Peter Jakku á Dunganum. Hann var ein fittur og evnaríkur unglingi.

Hann var virkin í heimamissionini í Gøtu, sum beint tá hevði fingið nýtt missionshús, har hann eisini var virkin.

Jákup Mikal var føddur faðirleysur

Jákup Mikal var ikki føddur, tá ið pápin doyði. Hann var føddur í oktober, sum pápin doyði í apríl. Hann var tí sjálsagt uppkallaður eftir pápanum.

Tískil gjørdist Jákup Mikal yngstur av fyra systkjum. Men hóast mamman, Karolina, nú var „einligur forsyrgjari“, hevði hon orku at taka eitt barn til fosturs. Hetta var ein bróðurdóttir úr Kollafirði, sum var komin at ferðast.

Mamman var sjúk, og gentan bleiv verandi. Jákup Mikal tekur til, hvat arbeidsgrev mamman var. Hann minnst hana ikki hava havt so mikið sum ein sjúkradag.

Tey áttu húsini, men annars var slíkt sum trygging avmarkað tá í tíðini. Ein loysn at fáa inntøku var, at tað var tørvur á skúlastovum á Toftum. So hon leigaði í nøkur ár báðar stovurnar til skúlastovu, og gav hetta sína inntøku.

Hon var fitt til hendurnar og fekk sær bindimaskinu at binda fyri fólk.

Eisini seymaði hon bæði fyri síni egnu og fyri fólk. Og so vaskaði hon fisk.

Hetta gav eisini nakað av sær.

Hon hoyggjaði fyri bøndurnar. Hetta gav eitt hoyggingarlamb. So Jákup Mikal minnst einki til, at hann ikki fekk nóg mikið av øllum.

Katrina fekk dukku frá sendiharranum

Jákup Mikal minnst eisini, at nøkur fá ár eftir, at „Anna“ var gingin burtur, kom eitt íslenskt par at ferðast á Toftum. Hetta var danski ráðharrin fyri Ísland, Fontenay. Hann hevði skipað fyri jarðarferðini hjá teimum á Onnu, og hann hevur ikki gloymt henda sorgarleik ella tey, sum sótu eftir.

Tey gingu hús úr húsi at vitja tey, sum høvdu mist. Tá góvu tey hvørt av børnunum eina fimmkrónu í part. Hetta var veldigt hjá einum barni at fáa.

Kathrina Jensen, dóttir skiparan á „Onnu“, Theodor Poulsen, minnst hetta.

Hon eigur enn eina dukku, sum hon fekk tá frá Fontenay. Hon fekk eisini eina mynd av hon um, sum hon eigur enn.

Seymaði oljuklæði

Katrina var bara árgomul, tá ið pápin gekk burtur. Mamma hennara, Anna, fekk boðini um vanlukkuna á veg á mæti í skúlanum. Tá mætir hon presti, sum sigur henni, hvussu stóðan var.

Anna var einkja og giftist uppáftur við Theodori Poulsen. Tey bæði fingi fyra børn saman. Theodor gjørdist bara 40 ár, og nakað tað sama var Anna, tá ið hon gjørdist einkja.

Katrina átti eina sera raska mammu. Hon fór at gera oljuklæði til sjómenn. Hetta var rættiliga arbeidskrevjandi. Fyrst skuldu tey seymast. Síðan skuldu tey ferniserast so mikið ofta, at tey vóru heilt tøtt.

Hon seymaði eisini fyri fólk, og hon stívaði flippur.

Anna var eisini í fiski.

Børnini máttu eisini setast við til arbeiðis. Beiggin, Hendrik, var bara 7 ára gamal, tá ið hann mátti fara at velta.

Anna gjørdist bara 57 ára gomul. Hon doyði í 1941.

Teir, ið fórust við Onnu, vóru:

- Theodor Poulsen, Toftum, 40 ár. Eftir sótu kona og 5 børn.
- Olevinus Joensen, Toftum, 40 ár. Eftir sótu kona og 7 børn.
- Edvard Joensen, Toftum, 38 ár. Eftir sótu kona og 2 børn.
- Jens Petur Joensen, Toftum, 22 ár.
- Jacob Michael Michelsen, Toftum. 30 ár. Eftir sótu kona og 4 børn.
- Sofus Olsen, Toftum, 30 ár. Eftir sótu kona og 3 børn.
- Jens Jacob Olsen, Toftum, 19 ár.
- Hans Andreas Hansen, Saltnesi, 14 ár.
- Johannes Joensen, Kollafirði, 37 ár. Eftir sótu kona og trý børn.
- Poul Anthon Jacobsen, Syðrugøtu, 22 ár.
- Hans Meinhard Simonsen, Strondum, 16 ár.
- Johannes Poulsen, Skála. Eftir sótu kona og 5 børn.
- Johs. H. Olsen, Leirvík, 19 ár.
- Jacob Oliver Joensen, Leirvík, 23 ár.
- Peter Elias Heinesen, Leirvík, 18 ár.
- Hans Jacob Heinesen, Leirvík, 16 ár.
- Dánjal Jacobsen, Leirvík, 27 ár.

Jákup Mikal Mikkelsen og Kathrina Jensen mistupáparnar við „Onnu“.

eymkaði seg so illa og skavaði upp á úthurðina.

Omma fór upp at vita, hvat ið bagdi honum, men tað sá út, sum vildi hann bara sleppa út. Omma læt so úthurðina upp, og hundurin fór rennandi avstað út á Vík móti Gøtunesi leirvíksmegin.

Hann kom ikki aftur fyrr enn seinna partin dagin eftir, og tá var hann so útlúgvaður og sat bara og kúrði.

Seinni, tá ið presturin kom at siga teim um, at „Anna“ var burturgingin, segði omma, at nú skilti hon, at hundurin beinanvegin hevði vitað, hvat ið var hent.

Ommubeiggja „sá“

Jákup Mikal Mikkelsen hevur eisini fingið sagt frá søgum, sum benda á, at tað er meira millum himmal og jørð, enn vit skilja.

Hann átti ein ommubeiggja í Kvívík, Kristian, sum var kendur at „síggja“.

Hann hevði sæð allar 17 menninar á

Hesa myndina av Fontenay fekk Katrín frá Fontenay sjálvum. Inni í rammuni er ein lepi, har tað stendur „Til Anna Cathrine fra Minister Fontenay“

Hetta er dukkan, sum Katrína fekk frá Fontenay.